



ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

-----===000===-----

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

3006

ເລກທີ _____/ຮສສ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...2...1...AUG...2013

**ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີ
ວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ
ໃນສະຖານທີ່ການກໍ່ສ້າງ**

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ສະບັບເລກທີ 06 / ສພຊ, ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006.
 - ອີງຕາມດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 138 / ນຍ, ລົງວັນທີ 04 ພຶດສະພາ 2007
- ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

**ລັດຖະມົນຕີວ່າການ
ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຕົກລົງ:**

**ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1: ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ ໃນສະຖານທີ່ການກໍ່ສ້າງສະບັບນີ້ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການໃນການຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມສະຖານທີ່ການກໍ່ສ້າງໃຫ້ມີມາດຕະຖານດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ, ມີມາດຕະການໃນການປ້ອງກັນການເກີດອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ແລະ ພະຍາດອາຊີບ ເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ທີ່ເຮັດວຽກໃນສະຖານທີ່ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນກໍລະນີມີເຫດການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານເກີດຂຶ້ນໃນຂົງເຂດການກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 2 : ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ການປະກອບກິດຈະການກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ, ການບູລະນະ, ການປະຕິສັງຂອນ, ການຂະຫຍາຍ, ການດັດແປງ, ການຕໍ່ເຕີມ, ການທັບມ້າງສິ່ງກໍ່ສ້າງທຸກຊະນິດເຊັ່ນ: ອາຄານ, ສະໜາມບິນ, ທາງລົດໄຟ, ຖະໜົນທົນທາງ, ອຸມົງ, ທ່າເຮືອ, ຂົວ, ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ທໍ່ລະບາຍນ້ຳ, ນ້ຳປະປາ, ຮົ່ວ, ກຳແພງ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງສຳຫລັບຕິດປ້າຍ ລວມທັງການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການທຳລາຍສິ່ງກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ;
2. ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດທີ່ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງທັງໝົດ;
3. ເຂດອັນຕະລາຍ ໝາຍເຖິງ ບໍລິເວນທີ່ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ກຳລັງກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງຮ້ານນັ່ງ, ໃຊ້ເຄື່ອງຍົກ, ໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ຫລື ອຸປະກອນໄຟຟ້າເພື່ອການກໍ່ສ້າງ, ຂອບເຂດທີ່ເປັນທາງລຳລຽງວັດສະດຸເພື່ອການກໍ່ສ້າງ, ຂອບເຂດທີ່ເກັບມ້ຽນເຊື້ອເຟຶງ, ວັດຖຸລະເບີດ ຫລື ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ;
4. ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງມື, ເຄື່ອງໃຊ້, ຫລື ເຄື່ອງຈັກທີ່ໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ວັດສະດຸອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄຟຟ້າ;
5. ການຕອກເສົາເຂັມ ໝາຍເຖິງ ວິທີການເຮັດໃຫ້ເສົາເຂັມຈົມລົງໄປໃນພື້ນດິນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການໂດຍໃຊ້ນ້ຳໜັກຕອກ ຫລື ກົດ;
6. ເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັມ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງຈັກທີ່ໃຊ້ໃນການຕອກເສົາເຂັມ ປະກອບດ້ວຍໂຄງສ້າງ ແລະ ເຄື່ອງດັນກຳລັງ ຊຶ່ງອາດແຍກອອກຈາກກັນ ຫລື ລວມເປັນຊຸດດຽວກັນ;
7. ແພລອຍ ໝາຍເຖິງ ເຮືອ, ແພ ແລະ ອື່ນໆທີ່ມີລັກສະນະດຽວກັນ ທີ່ໃຊ້ໃນວຽກກໍ່ສ້າງໃນນ້ຳ.
8. ກຳແພງພື້ນ ໝາຍເຖິງ ກຳແພງ ຫລື ຝາຄອນກຣີດເສີມເຫລັກ ຊຶ່ງເປັນກຳແພງ ຫລື ຝາກັນດິນຂອງໂຄງສ້າງທີ່ຢູ່ໃຕ້ດິນ, ກໍ່ສ້າງດ້ວຍວິທີການຂຸດ ຫລື ເຈາະເອົາດິນອອກ ແລ້ວເທຄອນກຣີດລົງໃນຮອງທີ່ຂຸດ ຫລື ເຈາະນັ້ນ;
9. ຄຳຢັ້ນ ໝາຍເຖິງ ໂຄງຊົ່ວຄາວທີ່ຮອງຮັບ ຫລື ເສີມຄວາມແຂງແຮງຂອງໂຄງສ້າງ, ຮ້ານນັ່ງ ຫລື ແບບລໍ່ຄອນກຣີດໃນລະຫວ່າງການກໍ່ສ້າງ;
10. ເຄື່ອງຈັກ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ປະກອບດ້ວຍຊັ້ນສ່ວນຫລາຍຊັ້ນ ສຳລັບກຳເນີດພະລັງງານ, ລວມເຖິງອຸປະກອນ ຫລື ເຄື່ອງມືກິນ;
11. “ ປັ້ນຈັ້ນ ” ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງຈັກທີ່ໃຊ້ຍົກຂຶ້ນລົງຕາມແນວດິ່ງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍສິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນ ໃນລັກສະນະແຂວນລອຍໄປຕາມແນວຮາບ ລວມເຖິງເຄື່ອງຈັກປະເພດລ່ອກທີ່ໃຊ້ຍົກສິ່ງຂອງຕາມແນວດິ່ງ;
12. “ ລົບຂົນສົ່ງຊົ່ວຄາວ ” ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໃຊ້ສຳລັບຂົນສົ່ງວັດສະດຸຂຶ້ນລົງ ເພື່ອປະໂຫຍດໃນການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ທໍລິບ ຫລື ປ່ອງລິບ, ຕົວລິບ ແລະ ເຄື່ອງຈັກ;
13. “ ລົບໂດຍສານຊົ່ວຄາວ ” ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໃຊ້ຂົນສົ່ງບຸກຄົນຂຶ້ນລົງ ເພື່ອປະໂຫຍດໃນການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ທໍລິບ ຫລື ປ່ອງລິບ, ຕົວລິບ ແລະ ເຄື່ອງຈັກ;
14. “ ຮ້ານນັ່ງ ຫຼື ມ້ານັ່ງ ” ໝາຍເຖິງ ບ່ອນເຮັດວຽກທີ່ຈັດໄວ້ສູງຈາກພື້ນດິນ ຫລື ພື້ນຂອງອາຄານ ຫລື ສ່ວນຂອງວຽກກໍ່ສ້າງ, ເປັນທີ່ຮອງຮັບຜູ້ເຮັດວຽກ ຫລື ວັດສະດຸໃນວຽກກໍ່ສ້າງຊົ່ວຄາວ;
15. “ ອຸມົງ ” ໝາຍເຖິງ ທາງໃຕ້ດິນ, ທາງ ຫຼື ປ່ອງໃນພູເຂົາ;

16. “ວຽກກໍ່ສ້າງໃນນ້ຳ” ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງທຸກປະເພດໃນນ້ຳ ຫລື ເທິງສິ່ງກໍ່ສ້າງຊຶ່ງຢູ່ໃນນ້ຳ ແລະ ລວມເຖິງການກໍ່ສ້າງທີ່ມີແພລອຍ;
17. “ວິສະວະກອນ” ໝາຍເຖິງ ຜູ້ໄດ້ຮັບບໍລິຫານຢູ່ເປັນຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ວິສະວະກອນ;
18. “ຜູ້ຄຸມງານ” ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫລື ຄວບຄຸມເບິ່ງແຍງ ວຽກກໍ່ສ້າງຕາມລັກສະນະ ແລະ ປະເພດຂອງງານ.

ມາດຕາ 3 : ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນນຳໃຊ້ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ທີ່ເຮັດວຽກໃນທຸກສະຖານ ທີ່ການກໍ່ສ້າງຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 2, ຂໍ້ 1 ທີ່ເປັນສ່ວນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຂອງການຈັດຕັ້ງລັດ, ເອກະຊົນ, ລັດຫຸ້ນສ່ວນເອກະຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ.

ໝວດທີ II

ການກຳນົດບອກສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 4 : ກຳນົດຂອບເຂດການກໍ່ສ້າງ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງກຳນົດຂອບເຂດການກໍ່ສ້າງດັ່ງນີ້:

- ໃຫ້ເຮັດຮົ່ວ ຫຼື ຮາວກັນ ຊຶ່ງມີຄວາມສູງບໍ່ໃຫ້ຕ່ຳ ກ່ວາ 2 ແມັດ ທີ່ໝັ້ນຄົງແຂງແຮງ ຫລື ກັນເຂດກໍ່ສ້າງດ້ວຍວັດຖຸທີ່ເໝາະສົມຕາມລັກສະນະຂອງວຽກ;
- ໃຫ້ຕິດປ້າຍບອກ ເຂດກໍ່ສ້າງ ທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານເຂົ້າພັກພາອາໄສໃນອາຄານຊຶ່ງຢູ່ໃນລະຫວ່າງການກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 5 : ກຳນົດເຂດທີ່ມີອັນຕະລາຍ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງກຳນົດເຂດອັນຕະລາຍໃນເຂດກໍ່ສ້າງ ໂດຍເຮັດຮົ່ວ ຫລື ກັນເຂດດ້ວຍວັດຖຸທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຕິດປ້າຍເຕືອນ ເຂດອັນຕະລາຍ ທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

ໃນເວລາກາງຄືນໃຫ້ມີໄຟສັນຍານຕະຫລອດເວລາ, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ ຫຼື ຜູ້ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໃນເຂດອັນຕະລາຍເດັດຂາດ.

ໝວດທີ III

ວຽກໄຟຟ້າ ແລະ ການປ້ອງກັນອັກຄີໄພ

ມາດຕາ 6: ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການໃຊ້ໄຟຟ້າໃນເຂດກໍ່ສ້າງ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີແຜນຜັງວົງຈອນໄຟຟ້າ ແລະ ເກັບແຜນຜັງດັ່ງກ່າວໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາແຮງງານກວດສອບໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ ລວມທັງຈັດໃຫ້ມີວິທີການຄວບຄຸມດູແລການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການໃຊ້ງານໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານ. ຈັດໃຫ້ມີປຸ່ມປິດ-ເປີດວົງຈອນໄຟຟ້າເພື່ອຄວບຄຸມການໃຊ້ໄຟຟ້າ, ໃຫ້ມີລະບົບປ້ອງກັນໄຟຟ້າຮົ່ວໂດຍຕໍ່ສາຍດິນສຳລັບໝໍ້ແບ່ງໄຟຟ້າ, ແຜງໄຟຟ້າ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າທີ່ຕິດຕັ້ງ ຢູ່ກັບທີ່ທຸກຊະນິດເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ຕາມລະບຽບການຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນລະຫວ່າງການຕິດຕັ້ງ, ການກວດສອບ, ການສ້ອມແປງ ຫລື ບຳລຸງຮັກສາລະບົບໄຟຟ້າ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງໃສ່ກະແຈປ້ອງກັນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການເປີດປຸ່ມປິດ-ເປີດວົງຈອນໄຟຟ້າຕະຫຼອດເວລາທີ່ເຮັດວຽກດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕິດປ້າຍສະແດງເຄື່ອງໝາຍ ຫລື ສັນຍາລັກຫ້າມເປີດ ປຸ່ມປິດ-ເປີດໄຟຟ້າດ້ວຍປ້າຍ ຫລື ສັນຍາລັກ ສະທ້ອນແສງເພື່ອເຕືອນໃຫ້ລະວັງອັນຕະລາຍຈາກໄຟຟ້າທີ່ບໍລິເວນໝໍ້ແບ່ງໄຟຟ້າ ແລະ ແຜງໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 7: ການເກັບມ້ຽນວັດຖຸໄວໄຟ ຫລື ວັດຖຸລະເບີດ

ຫ້າມເກັບມ້ຽນວັດຖຸໄວໄຟ ຫລື ວັດຖຸລະເບີດໄວ້ໃນ ຫຼື ໃກ້ກັບອາຄານຊຶ່ງຢູ່ໃນລະຫວ່າງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ທີ່ພັກຂອງຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດກໍ່ສ້າງ. ຫ້າມບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນທີ່ມີການເກັບຮັກສາວັດຖຸໄວໄຟ ຫລື ວັດຖຸລະເບີດເດັດຂາດ, ພ້ອມກັນນັ້ນຕ້ອງຕິດປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍ ແລະ ປ້າຍຫ້າມອື່ນໆ ໃນບໍລິເວນນັ້ນ.

ມາດຕາ 8: ເຄື່ອງມອດໄຟ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງປະກອບເຄື່ອງມອດໄຟແບບເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ທີ່ເໝາະສົມກັບຊະນິດຂອງເຊື້ອມອດໄຟ ແລະ ມີຂະໜາດບັນຈຸບໍ່ໃຫ້ໜ້ອຍກ່ວາ 4 ກິໂລກຣາມ ໄວ້ໃນທຸກຈຸດທີ່ມີວຽກເຊື້ອມໂລຫະ, ວຽກທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດອັກຄີໄຟ ຫລື ບໍລິເວນທີ່ເກັບວັດຖຸໄວໄຟ ຫລື ວັດຖຸລະເບີດ.

ການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງມອດໄຟຢູ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງຢູ່ໃນລະດັບສູງບໍ່ເກີນ 1,50 ແມັດ, ສາມາດເຫັນ, ນຳໃຊ້ໄດ້ສະດວກ ແລະ ຕ້ອງມີການກວດກາຢ່າງໜ້ອຍ ທຸກເດືອນຕໍ່ຄັ້ງ.

ມາດຕາ 9: ທາງໜີໄພສຸກເສີນ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີທາງໜີໄພ ແລະ ຂັ້ນໄດໜີໄພສຸກເສີນ ລວມທັງປ້າຍສະແດງບອກຢູ່ທຸກຂັ້ນຂອງອາຄານ ທີ່ຢູ່ໃນລະຫວ່າງການກໍ່ສ້າງ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງກົດຂວາງ. ທາງໜີໄພ ຕ້ອງກວ້າງຢ່າງໜ້ອຍ 1,10 ແມັດ.

ການກໍ່ສ້າງອາຄານທີ່ມີຄວາມສູງຕັ້ງແຕ່ 15 ແມັດຂຶ້ນໄປ ຫລື ມີເນື້ອທີ່ລວມກັນທຸກຂັ້ນໃນຫລັງດຽວກັນເກີນ 2 000 ຕາແມັດ ຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີລະບົບສັນຍານແຈ້ງເຫດໄຟໄໝ້ທີ່ສາມາດໄດ້ ຍິນທິວຖືກັນທົ່ວອາຄານ.

ໝວດທີ IV

ວຽກຊຸດຊຸມ ແລະ ວຽກເຈາະດິນ

ມາດຕາ 10: ການຊຸດ ແລະ ເຈາະດິນ

ການຊຸດຊຸມ, ການເຈາະດິນ ແລະ ວຽກອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຕ້ອງເຮັດຮ່າວກັນ ຫລື ຮົ່ວກັນຕົກ, ມີປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍຕາມລັກສະນະຂອງວຽກທີ່ສ້າງ. ໃນເວລາກາງຄືນຕ້ອງມີໄຟສັນຍານ ຫລື ປ້າຍສີສະທ້ອນ ແສງເຕືອນອັນຕະລາຍໃຫ້ເຫັນຊັດເຈນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຕະຫລອດເວລາເຮັດວຽກ.

ບ່ອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈາກການຕົກ ຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີແຜ່ນໂລຫະ ແລະ ວັດສະດຸອື່ນທີ່ມີຄວາມແຂງແຮງ ພຽງພໍປົດຊຸມ ແລະ ເຮັດຮ່າວອ້ອມກັນດ້ວຍໄມ້ ຫລື ໂລຫະ.

ມາດຕາ 11: ການເຮັດວຽກຢູ່ບ່ອນທີ່ມີຄວາມເລິກ

ການຊຸດ, ການເຈາະດິນ ທີ່ມີຄວາມເລິກແຕ່ 2 ແມັດ ຂຶ້ນໄປຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 1) ມີທາງຂຶ້ນ-ລົງທີ່ສະດວກ ແລະ ປອດໄພ;
- 2) ມີເຄື່ອງຈັກສູບນ້ຳທີ່ມີປະສິດທິພາບ;
- 3) ມີລະບົບການຖ່າຍເທອາກາດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງທີ່ພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມ;
- 4) ມີຜູ້ຄວບຄຸມວຽກທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຜ່ານການອົບຮົມການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນປະຈຳ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຕະຫລອດເວລາເຮັດວຽກ;
- 5) ມີອຸປະກອນເພື່ອການສື່ສານ, ສາຍ ຫລື ເຊືອກ ແລະ ສາຍຮັດນິລະໄພພ້ອມອຸປະກອນທີ່ສາມາດເກາະກ່ຽວໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອໃນກໍລະນີສຸກເສີນ.
- 6) ຕ້ອງມີປອກເຫລັກ, ແຜ່ນເຫລັກຄ້ຳຢັ້ນ ຫລື ອຸປະກອນອື່ນເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍຈາກດິນເຈືອນ ແລະ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານລົງເຮັດວຽກຢູ່ຊຸມ ທີ່ມີຄວາມກວ້າງນ້ອຍກວ່າ 75 ຊັງຕີແມັດ ທີ່ມີຄວາມເລິກແຕ່ 2 ແມັດຂຶ້ນໄປ.

ໝວດທີ V

ວຽກກໍ່ສ້າງທີ່ມີເສົາເຂັ້ມ, ກຳແພງພື້ນ ແລະ ຄຳຢັ້ນ

ມາດຕາ 12: ຫລັກການການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັ້ມ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ຄວບຄຸມເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັ້ມຕາມຫລັກການ, ວິທີການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ, ການປະກອບ, ການຕິດຕັ້ງ, ການທົດສອບ, ການນຳໃຊ້, ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ການກວດສອບເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັ້ມ, ລາຍລະອຽດຄຸນລັກສະນະຂອງເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັ້ມ ແລະ ຄູ່ມືການໃຊ້ງານທີ່ຜູ້ຜະລິດເຄື່ອງກຳນົດໄວ້. ເມື່ອຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັ້ມສຳເລັດແລ້ວ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງໃຫ້ວິສະວະກອນບັນທຶກວັນເວລາ ການກວດ ແລະ ຜົນຂອງການກວດຮັບຮອງວ່າຖືກຕ້ອງແລ້ວຈຶ່ງໃຊ້ເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັ້ມນັ້ນໄດ້ ແລະ ໃຫ້ເກັບເອກະສານຜົນຂອງການກວດກາດັ່ງກ່າວໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາແຮງງານກວດສອບໄດ້ຕະຫລອດເວລາ.

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງປະກອບຄູ່ມືການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັມ, ມີປ້າຍຈຳກັດນ້ຳໜັກຍົກ ໄວ້ຢູ່ຈຸດ ຫຼື ຕຳແໜ່ງທີ່ຜູ້ຄວບຄຸມເຄື່ອງ ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ. ກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນຕອກເສົາເຂັມໃນແຕ່ລະວັນໃຫ້ດຳເນີນການກວດສອບອຸປະກອນ, ລາງເລື່ອນ, ແມ່ແຮງ ແລະ ສ່ວນປະກອບທັງໝົດຂອງເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັມ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ຢ່າງປອດໄພ ລວມທັງກວດສອບໃຫ້ເຄື່ອງຕັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ໝັ້ນຄົງແຂງແຮງ, ບັນທຶກວັນເວລາທີ່ກວດສອບ ແລະ ຜົນການກວດສອບ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານເກັບເອກະສານຜົນການກວດສອບດັ່ງກ່າວໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາແຮງງານກວດສອບ.

ມາດຕາ 13: ການຄວບຄຸມ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັມ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງເຮັດຫຼັກຄຳດ້ວຍໂຄງເຫຼັກ ແລະ ຕາໜ່າງລວດແຕ່ລະດ້ານບໍ່ເກີນ 20 ມິລິແມັດ ເພື່ອປ້ອງກັນເຄື່ອງຕົກໃສ່ຜູ້ຄວບຄຸມເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັມ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍເສົາເຂັມຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຄວບຄຸມໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ, ທາກມີການໃຊ້ລາງໃຫ້ວາງລາງເຄື່ອງເສົາເຂັມໃຫ້ໄດ້ລະດັບ ແລະ ມີໝອນຮອງຮັບທີ່ໝັ້ນຄົງແຂງແຮງ. ໃນກໍລະນີເຄື່ອນຍ້າຍເສົາເຂັມໂດຍວິທີອື່ນ ໃຫ້ວິສະວະກອນ ຫຼື ຜູ້ຄຸມງານກຳໜົດວິທີການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ຄວບຄຸມໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ. ການຍົກເສົາເຂັມຂຶ້ນຕັ້ງໃນລາງນຳສິ່ງເສົາເຂັມຕ້ອງໃຊ້ລ່ອກ ຫຼື ລວດສະລິ່ງ ຍຶດເສົາເຂັມໃນຕຳແໜ່ງທີ່ວິຊາການໄດ້ອອກແບບໄວ້. ການຕິດຕັ້ງ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັມໃກ້ສາຍໄຟຟ້າ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານຂອງການໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 14: ການສ້ອມແປງເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັມ

ໃນກໍລະນີເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັມຂັດຂ້ອງ ຫຼື ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ປອດໄພທ້າມໃຊ້ເຄື່ອງຕອກເສົາເຂັມດັ່ງກ່າວຢ່າງເດັດຂາດ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ສ້ອມແປງແກ້ໄຂໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ຢ່າງປອດໄພສາກ່ອນ.

ການໃຊ້ເສົາເຂັມທີ່ມີຮູລ່ວງຢູ່ກາງ ດ້ານໃນຂະໜາດເສັ້ນຜ່ານສູນກາງຕັ້ງແຕ່ 15 ຊັງຕີແມັດຂຶ້ນໄປ ເມື່ອຕອກເສົາເຂັມສຳເລັດແຕ່ລະຊຸມ ໃຫ້ມີການປົກປິດປາກຮູເສົາເຂັມທັນທີ ດ້ວຍວັດສະດຸທີ່ມີຄວາມແຂງແຮງສາມາດປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສິ່ງຂອງ ຫຼື ຄົນຕົກລົງໄປໃນຮູໄດ້. ວຽກເສົາເຂັມເຈາະຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ມີເສັ້ນຜ່າກາງຕັ້ງແຕ່ 70 ຊັງຕີແມັດຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງມີວິສະວະກອນທີ່ມີປະສົບການດ້ານວິສະວະກຳປະຈຳສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງຕະຫຼອດເວລາເຮັດວຽກ ແລະ ຜູ້ອອກ ແຮງງານຕ້ອງມີຄວາມຊຳນານງານດ້ານເສົາເຂັມເຈາະຂະໜາດໃຫຍ່ສະເພາະ.

ມາດຕາ 15: ການຫ້າມນຳໃຊ້ຜູ້ອອກແຮງງານເຮັດວຽກເສົາເຂັມ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການເຮັດເສົາເຂັມເຈາະຕັ້ງແຕ່ສອງຕົ້ນຂຶ້ນໄປ ໂດຍມີໄລຍະຫ່າງນ້ອຍກວ່າທິກເທົ່າຂອງເສັ້ນຜ່າກາງຂອງເສົາເຂັມ ຫ້າມໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານລົງໄປເຮັດວຽກ. ໃນຂະນະທີ່ຮູເຈາະເສົາເຂັມຂ້າງຄຽງຍັງບໍ່ໄດ້ເທຄອນກຣີດ ຫຼື ເທຄອນກຣີດແລ້ວແຕ່ຍັງບໍ່ທັນແຂງຕົວ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານເຮັດວຽກກ່ຽວກັບວຽກຕອກເສົາເຂັມ ແລະ ວຽກເສົາເຂັມເຈາະໃນຂະນະມີພາຍຸຝົນຕົກ ຫຼື ໄພທຳມະຊາດອື່ນໆ, ເວັ້ນແຕ່ໃນກໍລະ

ນີ້ຈຳເປັນເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກວິສະວະກອນແລ້ວ ຈະໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານເຮັດວຽກທີ່ຍັງຄ້າງຢູ່ໃຫ້ແລ້ວກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ມີມາດຕະການປ້ອງກັນອັນຕະລາຍເປັນພິເສດ.

ມາດຕາ 16: ກຳແພງພື້ນ

ການກໍ່ສ້າງກຳແພງພື້ນ ຕ້ອງໃຫ້ມີວິສະວະກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມຊຳນານງານ ແລະ ປະສົບປະການຄຸມງານໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານຕະຫລອດເວລາ. ໃນລະຫວ່າງການກໍ່ສ້າງຂັ້ນໃຕ້ດິນ ແລະ ມີການຂຸດດິນອອກຈາກບໍລິເວນກຳແພງພື້ນ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງອຸປະກອນວັດແທກຄ່າການເຄື່ອນຕົວ ເພື່ອກວດສອບການເຄື່ອນຕົວຂອງກຳແພງພື້ນ ແລະ ເຕືອນອັນຕະລາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີປະກົດການເຄື່ອນຕົວຂອງກຳແພງພື້ນ ມີສັນຍານເຕືອນອັນຕະລາຍ ຫລື ມີພຶດຕິກຳທີ່ອາດຈະເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງສັ່ງໃຫ້ຢຸດການເຮັດວຽກ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍຜູ້ອອກແຮງງານອອກຈາກບໍລິເວນນັ້ນທັນທີ.

ມາດຕາ 17: ການຄັ້ງແບບ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຄິດໄລ່, ອອກແບບ ແລະ ກວດກາການໃຊ້ໄມ້ຄັ້ງແບບໂດຍມີວິສະວະກອນຮັບຮອງດັ່ງນີ້:

- 1) ການຄັ້ງແບບທີ່ໃຊ້ດ້ວຍເຫລັກຕ້ອງສາມາດຮັບນ້ຳໜັກບັນທຸກໄດ້ບໍ່ໃຫ້ນ້ອຍກວ່າ ສອງເທົ່າຂອງນ້ຳໜັກບັນທຸກ, ຖ້າເຮັດດ້ວຍວັດຖຸອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນເຫລັກ ຕ້ອງສາມາດຮັບນ້ຳໜັກບັນທຸກໄດ້ບໍ່ໃຫ້ນ້ອຍກວ່າ ສີ່ເທົ່າຂອງນ້ຳໜັກ;
- 2) ການຄັ້ງແບບທີ່ໃຊ້ດ້ວຍໄມ້ ຕ້ອງເປັນໄມ້ທີ່ບໍ່ຜຸ, ບໍ່ເປື້ອຍ ຫລື ບໍ່ໂດກຈົນເຮັດໃຫ້ໄມ້ບໍ່ມີຄວາມແຂງແຮງ, ທົນທານ ແລະ ຕ້ອງມີໜ່ວຍແຮງດັນ (Ultimate bending stress) ບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 300 ກິໂລກຣາມຕໍ່ຊມ²;
- 3) ເຫຼັກທີ່ໃຊ້ຄັ້ງ ຕ້ອງເປັນເຫລັກທີ່ມີຈຸດສາກ(Yield point) ບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 2 400 ກິໂລກຣາມຕໍ່ຊມ²;
- 4) ຂີ້ຕໍ່ ແລະ ຈຸດຍຶດຕ່າງໆ ຂອງການຄັ້ງແບບຕ້ອງໝັ້ນຄົງແຂງແຮງ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີບ່ອນຮອງຮັບການຄັ້ງແບບ ຕ້ອງສາມາດຮັບນ້ຳໜັກບັນທຸກໄດ້ບໍ່ໃຫ້ນ້ອຍກວ່າ ສອງເທົ່າຂອງນ້ຳໜັກບັນທຸກ;
- 5) ຄຳຢັ້ນຕ້ອງຍຶດໂຍງ ຫລື ຕົງກັບພື້ນດິນ ຫລື ພາກສ່ວນສິ່ງກໍ່ສ້າງໃຫ້ໝັ້ນຄົງ ແລະ ແຂງແຮງ.

ໃນກໍລະນີມີການເທຄອນກຣິດຢູ່ເທິງຄຳຢັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຄວບຄຸມການເທຄອນກຣິດໃຫ້ເປັນໄປຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນທີ່ເທຄອນກຣິດນັ້ນ ແລະ ໃຫ້ມີການກວດກາຄຳຢັ້ນໃຫ້ໝັ້ນຄົງແຂງແຮງ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພຕະຫລອດເວລາ.

ໝວດທີ VI

ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງຍົກນ້ຳໜັກ

ມາດຕາ 18: ເຄື່ອງຈັກ

ໃນກໍລະນີມີການຕິດຕັ້ງ, ທິດລອງການໃຊ້ງານຂອງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນຢູ່ໃນ ຫລື ນອກອາຄານ ຊຶ່ງຢູ່ໃນລະຫວ່າງການກໍ່ສ້າງທີ່ອາດຈະພາໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງມີວິສະວະກອນວາງແຜນ ການ ແລະ ທິດລອງຕະຫລອດເວລາ. ຖ້າການຕິດຕັ້ງ ຫລື ທິດລອງຍັງບໍ່ແລ້ວ ຕ້ອງປິດກັນເນື້ອທີ່ ຫລື ຫ້ອງທີ່ມີ ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພ. ການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບເຄື່ອງຈັກທີ່ອາດຈະເກີດອັນຕະລາຍ ຕ້ອງໃຊ້ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີຄວາມຊຳນານໃນການໃຊ້ເຄື່ອງຈັກນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຜ່ານການອົບຮົມຕາມລະບຽບ ການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ. ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງສະໜອງເຄື່ອງປ້ອງກັນອັນຕະລາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ ເຮັດວຽກກັບເຄື່ອງຈັກເຊັ່ນ: ເຄື່ອງປິດບັງປະກາຍໄຟ ແລະ ອື່ນໆຕາມຄວາມເໝາະສົມໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ. ຫ້າມໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ ຫລື ລັດສະໝີການເຮັດວຽກຂອງເຄື່ອງຈັກ. ຖ້າຫາກວ່າເຄື່ອງຈັກໃດມີ ຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດຈະເກີດອັນຕະລາຍ ໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕິດຕັ້ງອຸປະກອນເຕືອນອັນຕະລາຍທີ່ເຄື່ອງຈັກນັ້ນ ເຊັ່ນ: ສັນຍານສຽງ ແລະ ແສງສຳຫລັບການເດີນໜ້າ ແລະ ຖອຍຫລັງຂອງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ຕິດປ້າຍເຕືອນອັນ ຕະລາຍໃຫ້ເຫັນຊັດເຈນ.

ມາດຕາ 19: ເຄື່ອງຍົກນ້ຳໜັກ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ເປັນຜູ້ບັງຄັບເຄື່ອງຍົກນ້ຳໜັກ, ຜູ້ໃຫ້ສັນຍານ, ຜູ້ຍຶດ, ຜູ້ເກາະ ວັດສະດຸ ແລະ ຜູ້ຄວບຄຸມການໃຊ້ເຄື່ອງຍົກນ້ຳໜັກ ຜ່ານການອົບຮົມຫລັກສູດການປະຕິບັດໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງມີການອົບຮົມ ຫລື ທົບທວນການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບເຄື່ອງຍົກນ້ຳໜັກ. ໃນການປະກອບ, ທິດ ສອບການໃຊ້ງານ ແລະ ການສ້ອມແປງບຳລຸງຮັກສາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລາຍລະອຽດຄຸນລັກສະນະຂອງຄູ່ມື ການໃຊ້ງານທີ່ຜູ້ຜະ ລິດກຳນົດໄວ້ ຖ້າບໍ່ມີລາຍລະອຽດດັ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລາຍລະອຽດຄຸນ ລັກສະນະ ຫລື ຄູ່ມືການໃຊ້ງານທີ່ວິສະວະກອນໄດ້ກຳນົດເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ໜວດທີ VII

ລົບຂົນສົ່ງວັດສະດຸ ແລະ ລົບໂດຍສານ ຊົ່ວຄາວ

ມາດຕາ 20: ເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ ລົບຂົນສົ່ງວັດສະດຸ ແລະ ລົບໂດຍສານ ຊົ່ວຄາວ

ລົບຂົນສົ່ງວັດສະດຸ ແລະ ລົບໂດຍສານຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງມີລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບສ່ວນປະກອບຂອງລົບ ແລະ ມີຄູ່ມືໃນການນຳໃຊ້. ຕ້ອງຕິດປ້າຍບອກນ້ຳໜັກບັນທຸກສູງສຸດ ແລະ ຈຳນວນຜູ້ໂດຍສານສູງສຸດຕິດໄວ້ ທັງ ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກລົບໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງ. ໃຫ້ມີການກວດກາສ່ວນປະກອບ ແລະ ອຸປະກອນຂອງ ລົບທຸກເດືອນ ໂດຍວິສະວະກອນເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ບັນທຶກວັນເວລາທີ່ໄດ້ກວດກາ ແລະ ເກັບຜົນການ ກວດກາໄວ້ເປັນຫລັກຖານ ເພື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາແຮງງານກວດກາໄດ້.

ມາດຕາ 21: ການຄຸ້ມຄອງການໃຊ້ລົບ

ການໃຊ້ລົບຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 1) ໃຫ້ມີຄຳແນະນຳໃນການໃຊ້ລົບຕິດໄວ້ບໍລິເວນທີ່ມີການໃຊ້ລົບໃຫ້ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳດັ່ງກ່າວຢ່າງເຄັ່ງຄັດ;
- 2) ຜູ້ເຮັດໜ້າທີ່ບັງຄັບລົບຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມມາກ່ອນ ແລະ ຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ 18 ປີ ຂຶ້ນໄປ;
- 3) ຫ້ອງບັງຄັບລົບ ຕ້ອງມີຫຼັກຖານທີ່ແໜ້ນໜາ, ແຂງແຮງພຽງພໍ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຈາກການຕົກໃສ່ຂອງວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
- 4) ຕ້ອງມີການກວດກາລົບທຸກໆມື້ກ່ອນການໃຊ້ງານ ຫາກສ່ວນໃດເປ່ເພເສຍຫາຍຕ້ອງສ້ອມແປງໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິ ແລະ ໃຊ້ງານໄດ້. ໃນກໍລະນີທີ່ລົບເປ່ເພໃຊ້ງານບໍ່ໄດ້ ຫລືບໍ່ມີຜູ້ເຮັດໜ້າທີ່ບັງຄັບລົບ ຕ້ອງປິດກົງຕັກພ້ອມທັງໃສ່ກຸ້ມແຈ ແລະ ຕິດປ້າຍ “ ຫ້າມໃຊ້ລົບ ” ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານຊາບ;
- 5) ຈັດວາງ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ວັດຖຸຕົກ ຫລື ເຄື່ອງມືຂັດກັບໂຄງລົບ, ການຂົນສົ່ງ ດ້ວຍລົດ ຫລື ເຄື່ອງຈັກທີ່ມີລໍ້ຕ້ອງປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນທີ່ໄດ້.

ໝວດທີ VIII

ການໃຊ້ເຊືອກ, ລວດສະລິງ, ໝາກລ່ອກ ແລະ ທາງຢ່າງຊົ່ວຄາວທີ່ຢູ່ສູງ

ມາດຕາ 22: ການໃຊ້ເຊືອກ, ລວດສະລິງ ແລະ ໝາກລ່ອກ

ການນຳໃຊ້ເຊືອກ, ລວດສະລິງ ມາໃຊ້ກັບໝາກລ່ອກ ຕ້ອງໃຊ້ເຊືອກ ຫລື ລວດສະລິງ ທີ່ບໍ່ຜຸ, ບໍ່ເປື້ອຍ, ບໍ່ໃຫ້ມີຮອຍຂາດ, ມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານ ແລະ ມີຂະໜາດທີ່ເໝາະສົມກັບຮ່ອງໝາກລ່ອກ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຊືອກ, ລວດສະລິງມີຮອຍຊຸດ ໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານສ້ອມແປງ ຫລື ປ່ຽນໃໝ່.

ມາດຕາ 23: ທາງຢ່າງຊົ່ວຄາວທີ່ຢູ່ສູງ

ທາງຢ່າງຊົ່ວຄາວລະດັບສູງຕັ້ງແຕ່ 150 ຊັງຕີແມັດຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງສ້າງທາງຢ່າງນັ້ນດ້ວຍວັດສະດຸທີ່ມີຄວາມແຂງແຮງສາມາດຮັບນ້ຳໜັກບັນທຸກໄດ້ຕາມສະພາບການໃຊ້ງານຕົວຈິງ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 250 ກິໂລກຣາມຕໍ່ຕາແມັດ, ມີຄວາມກ້ວາງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 45 ຊັງຕີແມັດ ແລະ ຕ້ອງມີຮາວ ຫລື ຮົ້ວກັນບໍ່ໃຫ້ຕົກ. ທາງເດີນຊົ່ວຄາວທີ່ຢູ່ສູງ ຊຶ່ງມີລັກສະນະເປັນທາງລາດຊັ້ນ ຕ້ອງມີວັດສະດຸປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມື່ນ ແລະ ກວດກາໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຕະຫຼອດເວລາເຮັດວຽກ.

ໝວດທີ IX

ການປ້ອງກັນອັນຕະລາຍຈາກການຕົກຈາກບ່ອນສູງ

ມາດຕາ 24: ການສ້າງຮ້ານນັ່ງ ແລະ ຂັ້ນໄດໃນເວລາເຮັດວຽກຢູ່ບ່ອນສູງ

ໃນກໍລະນີຜູ້ໃຊ້ແຮງງານໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານເຮັດວຽກຢູ່ບ່ອນສູງຈາກພື້ນອາຄານຕັ້ງແຕ່ ສອງແມັດ ຂຶ້ນໄປ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງສ້າງຮ້ານນັ່ງ, ຂັ້ນໄດ ຫລື ມ້າຢືນທີ່ປອດໄພຕາມສະພາບຕົວຈິງຂອງວຽກ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ໃຊ້ແຮງງານໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານເຮັດວຽກຢູ່ບ່ອນທີ່ບໍ່ພຽງ, ຊັ້ນເກີນມຸມ 30 ອົງສາໃຫ້ປະ ຕິບັດຕາມວັກທີ່ໜຶ່ງ ພ້ອມນັ້ນຕ້ອງສະໜອງສາຍ ຫລື ເຊືອກຊ່ວຍຊີວິດ ຫລື ເຂັມຂັດນິລະໄພ ພ້ອມອຸປະກອນ ປ້ອງກັນທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານໃຊ້ໃນເວລາເຮັດວຽກເພື່ອຄວາມປອດໄພ.

ມາດຕາ 25: ມາດຕະການປ້ອງກັນຈາກການເຮັດວຽກຢູ່ບ່ອນສູງ

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານເຮັດວຽກໃນສະຖານທີ່ທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍຈາກ ການຕົກ ຫລື ອາດຖືກວັດສະດຸຕົກໃສ່ເຊັ່ນ: ບ່ອນທີ່ມີປ່ອງ, ເຮັດວຽກບ່ອນສູງແຕ່ 4 ແມັດຂຶ້ນໄປຕ້ອງເຮັດຜາ ປິດ, ຮາວກັນ ຫລື ຮົ່ວກັນການຕົກ, ຕາໜ່າງ, ສິ່ງປິດກັນ ຫລື ອຸປະກອນອື່ນໆທີ່ແຂງແຮງ ເພື່ອປ້ອງກັນການ ຕົກຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ຫລື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ສະໜອງສາຍ ຫລື ເຊືອກຊ່ວຍຊີວິດ ຫລື ເຂັມຂັດນິລະໄພ ພ້ອມ ອຸປະກອນປ້ອງກັນທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານໃຊ້ໃນເວລາເຮັດວຽກເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ. ວຽກກໍ່ສ້າງ ທີ່ມີປ່ອງ ຫລື ຊ່ອງເປີດ ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ ຫລື ສິ່ງຂອງຕົກຕ້ອງເຮັດຜາປິດທີ່ແຂງແຮງ, ຮາວ ຫລື ຮົ່ວກັນຕົກທີ່ມີຄວາມສູງບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ 90 ຂັງຕິແມັດ ພ້ອມທັງຕິດປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍ.

ມາດຕາ 26: ການນຳໃຊ້ຮ້ານນັ່ງ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ:

- 1) ເຮັດວຽກເທິງຮ້ານນັ່ງ ເມື່ອພື້ນຮ້ານນັ່ງມີຄວາມມື້ນ;
- 2) ເຮັດວຽກເທິງຮ້ານນັ່ງທີ່ມີສ່ວນໃດໜຶ່ງເປ່ເພ ເຊິ່ງອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍ;
- 3) ເຮັດວຽກເທິງຮ້ານນັ່ງແຂວນຂະນະຝົນຕົກລົມແຮງ ເຊິ່ງອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ໃຫ້ຮັບນຳເອົາ ຮ້ານນັ່ງດັ່ງກ່າວລົງສູ່ພື້ນດິນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການເຮັດວຽກເທິງຮ້ານນັ່ງຫລາຍຊັ້ນພ້ອມກັນ ໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຈັດໃຫ້ມີການປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ເຮັດວຽກຢູ່ຊັ້ນລຸ່ມ. ການສ້າງ, ປະກອບ, ຕິດຕັ້ງຮ້ານນັ່ງ ຕ້ອງມີຄວາມແໜ້ນໜາ ແລະ ຖືກຕາມມາດຖານການອອກແບບ ແລະ ລະບຽບການຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງໝັ້ນກວດກາ ເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 27: ການໃຊ້ຂັ້ນໄດ ແລະ ມ້ານັ່ງ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຈັດຫາຂັ້ນໄດ, ຂາຢັງ ຫລື ມ້ານັ່ງ ແລະ ມ້າຢືນ ທີ່ມີໂຄງສ້າງທີ່ແຂງແຮງ ທົນທານ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພໃນການໃຊ້ງານ, ມີເນື້ອທີ່ສຳລັບຢືນເຮັດວຽກຢ່າງພຽງພໍ, ມີການກວດກາບຳລຸງຮັກສາ ເປັນປະຈຳ.

ມາດຕາ 28: ມາດຖານຂອງຮ້ານນັ່ງ ແລະ ມ້ານັ່ງ

ການສ້າງຮ້ານນັ່ງ ແລະ ມ້ານັ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 1) ສ້າງດ້ວຍໄມ້ ຕ້ອງໃຊ້ໄມ້ທີ່ບໍ່ພຸ, ບໍ່ໂດກ ແລະ ບໍ່ມີຮ່ອຍແຕກ;
- 2) ສ້າງດ້ວຍໂລຫະຕ້ອງແມ່ນເຫຼັກທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ, ແຂງແຮງ, ສາມາດຮັບນ້ຳໜັກຂອງການໃຊ້ງານໄດ້;
- 3) ຕ້ອງມີເນື້ອທີ່ຮາບພຽງ ເພື່ອຮອງຮັບຮ້ານນັ່ງ ແລະ ມ້ານັ່ງນັ້ນ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ, ແໜ້ນໜາສາມາດ ຮັບນ້ຳໜັກໄດ້;
- 4) ໂຄງສ້າງຕ້ອງມີການຍືດຕິດກັບພື້ນ ຫຼື ຕິດກັບສ່ວນອື່ນໃຫ້ແໜ້ນໜາ;
- 5) ຕ້ອງມີຮາວເພື່ອຫລີກລ້ຽງການຕົກ;
- 6) ຮ້ານນັ່ງ ແລະ ມ້ານັ່ງ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຂັ້ນໄດຂຶ້ນລົງໃນເວລາເຮັດວຽກ.

ມາດຕາ 29: ການປ້ອງກັນອັນຕະລາຍຈາກການພັງທະລາຍ ແລະ ການຕົກຫລົ່ນຂອງວັດສະດຸ

ການເຮັດວຽກໃນບໍລິເວນທີ່ອາດມີການພັງທະລາຍ ແລະ ການຕົກຫລົ່ນຂອງດິນ, ທິນ, ຊາຍ, ດິນຈີ່ ຫລື ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ຕ້ອງມີການຈັດມ້ຽນວັດສະດຸເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ເປັນລະບຽບ ຫລື ມີວິທີການອື່ນເພື່ອປ້ອງກັນການພັງທະລາຍ ແລະ ຕົກຫຼົ່ນ.

ຖ້າເຮັດວຽກໃນອຸມົງ, ໃນຮູ, ຊຸມ ຫລື ໃນບໍ່ຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະມີການພັງທະລາຍ ຕ້ອງເຮັດກຳແພງກັນ, ມີການຄັ້ງຢືນທີ່ແໜ້ນໜາ, ໃຫ້ນຳໃຊ້ຕາໜ່າງ, ວັດສະດຸໃດໜຶ່ງເພື່ອກັນ ຫລື ຮອງຮັບການຕົກຫລົ່ນຂອງວັດສະດຸ ຫຼື ໃຊ້ວິທີການອື່ນທີ່ສາມາດປ້ອງກັນອັນຕະລາຍນັ້ນໄດ້

ໃນກໍລະນີຂົນຍ້າຍວັດສະດຸຂຶ້ນ ຫລື ລົງຈາກບ່ອນສູງ, ຈາກບ່ອນໜຶ່ງຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ ຕ້ອງເຮັດເປັນຮາງ, ປ່ອງ ຫລື ໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການລຳລຽງທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປອດໄພ. ຖ້າມີການນຳໃຊ້ສາຍພານ, ເຊືອກ ຫລື ລວດສະລິງໃນການຂົນສົ່ງວັດສະດຸຕ້ອງເຮັດໃຫ້ໂຄງສ້າງ ແລະ ບ່ອນສຳລັບເກາະກ່ຽວໃຫ້ໝັ້ນຄົງ ແຂງແຮງ ແລະ ປອດໄພ.

ໝວດທີ X

ວຽກອຸມົງ ແລະ ວຽກກໍ່ສ້າງໃນນ້ຳ

ມາດຕາ 30: ວຽກອຸມົງ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງສະໜອງເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມີແສງສະຫວ່ອນໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານທຸກຄົນ, ບັນທຶກການເຂົ້າ-ການອອກຂອງຜູ້ອອກແຮງງານທຸກຄັ້ງ, ຈັດຝຶກອົບຮົມວິທີການເຮັດວຽກໃນອຸມົງ ແລະ ວິທີປ້ອງກັນອັນຕະລາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຕ້ອງມີການອົບຮົມທົບທວນເພີ່ມເຕີມເປັນປະຈຳ. ການຂຸດເຈາະອຸໂມງຕ້ອງມີວິສະວະກອນ ແລະ ນາຍຊ່າງທີ່ມີປະສົບການດ້ານອຸມົງເປັນຜູ້ອອກແບບ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດວຽກງານຕະຫຼອດໄລຍະຂອງໂຄງການ. ການຂຸດເຈາະອຸມົງດ້ວຍວັດຖຸລະເບີດຕ້ອງມີຜູ້ຊຳນານງານດ້ານວັດຖຸລະເບີດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 31: ວຽກກໍ່ສ້າງໃນນ້ຳ

ກ. ກ່ອນຈະໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານເຮັດວຽກໃນນ້ຳ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງດຳເນີນການດັ່ງນີ້:

- 1) ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານ ເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກການເຮັດວຽກ
- 2) ສ້າງແຜນສຸກເສີນ, ຈັດຝຶກອົບຮົມ ພ້ອມທັງການຝຶກຊ້ອມຕົວຈິງໃຫ້ແກ່ກຳມະກອນ ເພື່ອກຽມພ້ອມຮັບມືກັບໄພອັນຕະລາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ;
- 3) ແຜນປະຕິບັດງານ ແລະ ແຜນສຸກເສີນ ຕ້ອງຕິດປະກາດໄວ້ບ່ອນທີ່ເໝາະສົມ ຫລື ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານຊາບເປັນລາຍລັກອັກສອນ;
- 4) ຈັດໃຫ້ມີອຸປະກອນຊ່ວຍຊີວິດເຊັ່ນ : ເສື້ອຊູຊີບ, ເຂັມຂັດນິລະໄພ, ສາຍຊູຊີບ ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພສ່ວນບຸກຄົນອື່ນໆ ໂດຍມີຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍກວ່າຈຳນວນຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງໃນນ້ຳ ແລະ ຕ້ອງມີການກວດສອບລະດັບ ນ້ຳຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສະພາບການຂອງລະດັບນ້ຳບໍ່ມີການຂຶ້ນລົງ;

ຂ. ການເຮັດວຽກເທິງແພລອຍ ຫລື ຫ້າງເທິງພື້ນນ້ຳ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີດັ່ງນີ້:

- 1) ການຢຶດ ຫລື ຕິດຕັ້ງໂຄງສ້າງຮອງຮັບ ແລະ ໂຄງເຄື່ອງຈັກ ລວມທັງອຸປະກອນທີ່ຕິດຕັ້ງເທິງແພລອຍ ຫລື ຫ້າງໃຫ້ໝັ້ນຄົງປອດໄພ;
- 2) ຂົວທາງເດີນ ແລະ ຂັ້ນໄດເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງແພລອຍກັບຝັ່ງ ຫລື ແພລອຍທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງກັນ ໃຫ້ໝັ້ນຄົງປອດໄພ;
- 3) ຕ້ອງປິດລະບັດຮັກສາແພລອຍ ຫລື ຫ້າງໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບໃຊ້ງານໄດ້ ຕະຫລອດເວລາເຮັດວຽກ;
- 4) ໃຫ້ນຸ່ງເຄື່ອງຊູຊີບຕະຫລອດເວລາເຮັດວຽກ ແລະ ຖ້າມີການເຮັດວຽກໃນເວລາກາງຄືນຕ້ອງມີວັດສະດຸທີ່ເຮືອງແສງ.

ໝວດທີ XI

ການທັບມ້າງທຳລາຍ

ມາດຕາ 32: ການທັບມ້າງທຳລາຍ

ກ່ອນການທັບມ້າງທຳລາຍສິ່ງກໍ່ສ້າງຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຕາມລະບຽບການ, ຕ້ອງມີແຜນ, ວິທີການ, ກຳນົດຂັ້ນຕອນ ແລະ ການຄວບຄຸມເບິ່ງແຍງການເຮັດວຽກໃຫ້ປອດໄພ ແລະ ຈັດໃຫ້ມີການຝຶກອົບຮົມກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມປະຕິບັດງານ.

ມາດຕາ 33: ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນການທັບມ້າງທຳລາຍ

ເພື່ອຄວາມປອດໄພ ໃນການທັບມ້າງທຳລາຍສິ່ງກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານດຳເນີນການຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

- 1) ຕັດໄຟຟ້າ, ແກ້ສ, ນ້ຳປະປາ, ອາຍນ້ຳ ແລະ ພະລັງງານອື່ນໆທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ຈະທັບມ້າງທຳລາຍ;
- 2) ກຳຈັດ ຫລື ເຄື່ອນຍ້າຍສານເຄມີ, ຖັງແກ້ສ, ວັດຖຸໄວໄຟ, ວັດຖຸລະເບີດ ຫລື ວັດຖຸອັນຕະລາຍອື່ນໆ

ອອກຈາກບໍລິເວນທີ່ຈະທັບມ້າງທຳລາຍສິ່ງກໍ່ສ້າງໃຫ້ຖືກວິທີ ແລະ ປອດໄພ;

3) ເອົາເຄື່ອງຂອງທີ່ແຫລມຄົມ, ແວ່ນ, ແກ້ວ ຫລື ວັດຖຸອື່ນທີ່ແຕກໄດ້ງ່າຍອອກໃຫ້ໝົດກ່ອນການທັບມ້າງທຳລາຍ;

4) ຕ້ອງເຮັດຮົ່ວອ້ອມ, ແຜ່ນກັນ ຫຼື ຕາໜ່າງ ທີ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງແຂງແຮງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ພຽງພໍທີ່ຈະສາມາດຮອງຮັບວັດສະດຸທີ່ຕົກລົງຈາກການທັບມ້າງທຳລາຍສິ່ງກໍ່ສ້າງນັ້ນ;

5) ຕ້ອງສິດນັ້ນ ຫລື ວິທີການອື່ນທີ່ເໝາະສົມເພື່ອປ້ອງກັນ ຫລື ກຳຈັດຂີ້ຝຸ່ນຕະຫລອດເວລາເຮັດວຽກ.

ມາດຕາ 34: ການທັບມ້າງດ້ວຍວັດຖຸລະເບີດ

ການທັບມ້າງດ້ວຍວັດຖຸລະເບີດ ຕ້ອງມີຜູ້ຊຳນານງານດ້ານວັດສະດຸລະເບີດ ແລະ ວິສະວະກອນທີ່ມີປະສົບປະການດ້ານການຮັ່ງອອນທຳລາຍເປັນຜູ້ຄຸມງານ ແລະ ຕ້ອງມີປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍ.

ໝວດທີ XII

ການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພສ່ວນບຸກຄົນ

ມາດຕາ 35: ໜ້າວຽກ ແລະ ອຸປະກອນຄວາມປອດໄພສ່ວນບຸກຄົນ (PPE)

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພສ່ວນບຸກຄົນ ໃນເວລາເຮັດວຽກ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ວຽກ ໄມ້, ສີ, ເຫຼັກ, ອຸມົງ, ຕິດຕັ້ງແກ້ວ, ວຽກກໍ່, ໂບກບູນ, ວຽກຄອນກຣີດເຊັ່ນ: ປະສົມຊີມັງ, ເທຄອນກຣີດໃຫ້ໃສ່ໝວກນິລະໄພ, ສົບມືຜ້າ ຫລື ໜັງ ແລະ ເກີບພື້ນຢາງຫຸ້ມສົ້ນ;
- 2) ວຽກເຊື່ອມ, ວຽກຕັດ ດ້ວຍໄຟຟ້າ, ແກ້ສ ຫລື ພະລັງງານອື່ນ ໃຫ້ໃສ່ໜ້າກາກ ຫລື ແວ່ນຕາກັນແສງ, ນຸ່ງໂສ້ງ ແລະ ເສື້ອແຂນຍາວ, ສົບມືຜ້າ ຫລື ໜັງ, ເກີບພື້ນຢາງຫຸ້ມສົ້ນ ຫລື ເກີບປ້ອງກັນໄພ ແລະ ແຜ່ນປິດໜ້າເອິກກັນປະກາຍໄພ;
- 3) ວຽກ ຕັດ, ຮັ່ງອອນ, ສະກັດ, ທຸບ ຫລື ເຈາະວັດສະດຸທີ່ເປັນຝຸ່ນໃຫ້ໃສ່ ໝວກ, ແວ່ນຕາປ້ອງກັນໄພ, ຜ້າອັດປາກ, ສົບມືຜ້າ ຫລື ໜັງ, ເກີບພື້ນຢາງຫຸ້ມສົ້ນ ຫລື ເກີບປ້ອງກັນໄພ;
- 4) ວຽກທີ່ມີສຽງດັງເກີນກຳນົດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ຕ້ອງໃສ່ເຄື່ອງອັດຫູເພື່ອລົດສຽງດັງ;
- 5) ວຽກທີ່ເຮັດກັບສານພິດ ຕ້ອງໃສ່ໝວກປ້ອງກັນ, ຊຸດໜ້າກາກປ້ອງກັນສານພິດ, ສົບມືຢາງສະເພາະ ແລະ ເກີບພື້ນຢາງຫຸ້ມສົ້ນ;
- 6) ວຽກທີ່ເຮັດຢູ່ບ່ອນສູງ ຕ້ອງໃສ່ໝວກ, ເຂັມຂັດປ້ອງກັນ ຫລື ເຊືອກຊູຊິບ ແລະ ເກີບພື້ນຢາງຫຸ້ມສົ້ນ;
- 7) ວຽກເຈາະ ຫລື ຊຸດ ໃຫ້ໃສ່ອຸປະກອນປ້ອງກັນສ່ວນບຸກຄົນທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບຂອງວຽກງານຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 36: ມາດຕະຖານ ອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພສ່ວນບຸກຄົນ

ອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພສ່ວນບຸກຄົນທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 35 ຂ້າງເທິງນັ້ນ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານຜະລິດພັນອຸດສາຫະກຳ ຫລື ມາດຕະຖານອື່ນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ອຸປະກອນອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 35 ຂ້າງເທິງນັ້ນ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຈັດຫາອຸປະກອນທີ່ເໝາະສົມຕາມລັກສະນະຂອງວຽກ.

ໝວດທີ XIII

ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ

ມາດຕາ 37: ຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ

ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງໃດທີ່ມີຜູ້ອອກແຮງງານນັບແຕ່ສິບຄົນຂຶ້ນໄປ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ. ຖ້າມີຜູ້ອອກແຮງງານແຕ່ 50 ຄົນຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ຄະນະດັ່ງກ່າວຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຄະນະບໍລິຫານງານ, ພະນັກງານເຕັກນິກວິຊາການ ຈາກທຸກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ລວມທັງຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຜູ້ອອກແຮງງານໃນຈຳນວນເທົ່າກັນ.

ຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮຽນ ຫຼື ຝຶກອົບຮົມວຽກງານດ້ານນີ້ມາກ່ອນໂດຍມີເອກະສານຢັ້ງຢືນຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 38: ໜ້າທີ່ຂອງ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄະນະກຳມະການຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ

ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄະນະກຳມະການຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ມີໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

- ສ້າງແຜນການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານການປ້ອງກັນ ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ.
- ຝຶກອົບຮົມວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານໃຫ້ກຳມະກອນພາຍໃນທົ່ວໜ່ວຍແຮງງານຂອງຕົນ.
- ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ແນະນຳ ການປະຕິບັດວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ.
- ກວດກາ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາເຄື່ອງປ້ອງກັນອັນຕະລາຍຂອງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົວສ່ວນບຸກຄົນໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິໃຊ້ງານໄດ້.
- ກວດກາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ, ຖ້າເຫັນວ່າວຽກງານໃດອາດຈະມີອັນຕະລາຍເກີດຂຶ້ນຈະຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຜູ້ ໃຊ້ແຮງງານຮັບຊາບພ້ອມທັງປັບປຸງໂດຍໄວ;
- ຕ້ອງປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ຊອກຫາສາເຫດທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ມີການເກີດອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ແລະ ພະຍາດອາຊີບຈາກການເຮັດວຽກຢ່າງເປັນປະຈຳ.
- ນຳເອົານິຕິກຳ ຫລື ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ ໄປເຜີຍແຜ່ໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານຮັບຮູ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ລວມທັງຄູ່ຮ່ວມສັນຍາ.

- ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ແລະ ພະຍາດອາຊີບຕ້ອງບັນທຶກ, ລາຍງານໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຊາບ ແລະ ສືບສວນຫາສາເຫດ ເພື່ອວາງມາດຕະການປ້ອງກັນ.

ມາດຕາ 39: ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ

1) ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງສ້າງແຜນງານດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ສໍາລັບວຽກກໍ່ສ້າງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ວຽກອາຄານເຊິ່ງມີເນື້ອທີ່ລວມກັນທຸກຊັ້ນ ຫລື ຊັ້ນດຽວລວມກັນເກີນ 1 000 ຕາແມັດ ຫລື ອາຄານທີ່ມີຄວາມສູງຕັ້ງແຕ່ 15 ແມັດຂຶ້ນໄປ;
- ວຽກຂົວທີ່ມີຄວາມຍາວຕັ້ງແຕ່ 30 ແມັດຂຶ້ນໄປ ຫລື ວຽກຂົວທີ່ຂ້າມທາງແຍກ ຫລື ທາງແຍກຕ່າງລະດັບ;
- ວຽກທີ່ຂຸດ, ສ້ອມແປງ ຫລື ຮັຖອນລະບົບສາທາລະນະປະໂພກທີ່ເລິກຕັ້ງແຕ່ 3 ແມັດຂຶ້ນໄປ.
- ວຽກອຸມົງ ຫລື ທາງລອດ.

2) ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄຸມງານເຊິ່ງມີໜ້າທີ່ກວດກາຄວາມປອດໄພໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກກ່ອນການເຮັດວຽກ ແລະ ໃນໄລຍະທີ່ກໍາລັງເຮັດວຽກ.

3) ຕ້ອງຮັກສາຄວາມສະອາດໃນບໍລິເວນສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ໂດຍການຈັດເກັບວັດສະດຸ ແລະ ອຸປະກອນກໍ່ສ້າງໃຫ້ເປັນລະບຽບ ແລະ ແຍກສິ່ງຂອງເສດເຫຼືອ ຫລື ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານ.

4) ໃນກໍລະນີມີການນຳໃຊ້ວັດຖຸລະເບີດເຂົ້າໃນວຽກກໍ່ສ້າງ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຈັດລະບົບການເກັບຮັກສາໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ພ້ອມທັງຄຸ້ມຄອງບໍ່ໃຫ້ໄປນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານອື່ນ.

5) ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ອອກແຮງງານເຮັດວຽກໃນສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງທີ່ມີຄວາມສູງຕັ້ງແຕ່ 1.5 ແມັດ ຂຶ້ນໄປ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີຂັ້ນໄດ ຫລື ທາງລາດພ້ອມທັງຕິດຕັ້ງຮາວກັນ ຫລື ຮົ່ວກັນຕົກທີ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ແຂງແຮງເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ.

6) ຫ້າມຜູ້ໃຊ້ແຮງງານອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງໃນເວລາເກີດມືໄພທຳມະຊາດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເປັນວຽກໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ຫລື ເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອການບັນເທົາທຸກ ທັງນີ້ໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ.

7) ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີລະບົບໄຟສຸກເສີນໃນເຂດກໍ່ສ້າງໃຫ້ພຽງພໍເພື່ອໃຊ້ໃນເວລາໄຟຟ້າມອດພ້ອມທັງຕິດປ້າຍເຕືອນຢູ່ທາງເຂົ້າ-ອອກຂອງຍານພາຫະນະທຸກແຫ່ງ ແລະ ໃຫ້ມີຜູ້ໃຫ້ສັນຍານໃນຂະນະທີ່ມີຍານພາຫະນະເຂົ້າ-ອອກເຂດກໍ່ສ້າງ.

8) ຢູ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງໃຫ້ມີການຕິດປ້າຍສະແດງເບີໂທລະສັບຂອງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍ ເຫຼືອໃນຍາມສຸກເສີນເຊັ່ນ: ໂຮງໝໍ, ໜ່ວຍງານດັບເພີງ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ໃກ້ທີ່ສຸດ.

9) ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງສະໜອງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານສະຫວັດດີການຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າດັ່ງນີ້ :

- ວັດຖຸອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພສ່ວນບຸກຄົນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 35 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ;

- ຕູ້ຢາປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ ;
- ນ້ຳດື່ມທີ່ສະອາດ ແລະ ປອດໄພໃຫ້ກຳມະກອນທຸກຄົນ ແລະ ຫາດື່ມໄດ້ງ່າຍ ;
- ຫ້ອງນ້ຳ, ບ່ອນອາບນ້ຳ, ບ່ອນລ້າງມືທີ່ສະອາດໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ຢູ່ໃກ້ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຕາມເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມຕົວຈິງ ແລະ ແຍກຫ້ອງນ້ຳ ຍິງ-ຊາຍ ;
- ມີບ່ອນພັກຜ່ອນ, ບ່ອນກິນເຂົ້າທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຖືກຫຼັກອະນາໄມ ແລະ ອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 40: ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ

ເພື່ອປ້ອງກັນການເກີດອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ແລະ ພະຍາດຈາກການເຮັດວຽກນັ້ນ ຜູ້ອອກແຮງງານຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ ແລະ ກົດລະບຽບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ ຂອງຫົວໜ່ວຍແຮງງານວາງອອກ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 41: ນະໂຍບາຍຄວາມປອດໄພ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງວາງນະໂຍບາຍດ້ານຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ, ເຊິ່ງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ລະບຸ :

- 1) ລາຍຊື່ ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ກວດກາທຸກລະດັບ ;
- 2) ແຜນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ບ່ອນສູງ, ຄົນຂັບລົດຍົກ ;
- 3) ລະບົບ ຫລື ວິທີການຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພຕໍ່ວຽກງານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ;
- 4) ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຄຸມງານ ແລະ ກຳມະກອນທີ່ມີໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 5) ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ;
- 6) ການຈັດຕັ້ງຂອງຄະນະກຳມະການຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ວຽກງານອື່ນໆ.

ມາດຕາ 42: ງົບປະມານຮັບໃຊ້ວຽກງານການປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດແຮງງານ

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງຈັດສັນງົບປະມານຈຳນວນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານການປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ແລະ ພະຍາດທີ່ອາດຈະເກີດຈາກການເຮັດວຽກເຊັ່ນ: ການຊື້ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວສ່ວນບຸກຄົນ, ອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພແຮງງານ, ການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ, ການຈ່າຍຄ່າໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານວຽກງານຄວາມປອດໄພ, ການຈ່າຍເງິນໃຫ້ຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກດັ່ງກ່າວ ແລະ ອື່ນໆ ແລະ ຕ້ອງມີການສະຫລຸບສັງລວມໄວ້ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໜວດທີ XIV

ມາດຕະການຮັກສາຄວາມປອດໄພແຮງງານ

ມາດຕາ 43: ການຝຶກອົບຮົມ

ຜູ້ຮັບຜິດຊອບການກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄວາມປອດໄພແຮງງານຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ ແລະ ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ ຢ່າງຫນ້ອຍສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ. ກ່ອນຈະຮັບຜູ້ອອກແຮງງານເຂົ້າເຮັດວຽກ ຫຼືຜູ້ທີ່ປ່ຽນວຽກໃໝ່ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານກໍ່ຕ້ອງ ຈັດຝຶກອົບຮົມວຽກງານການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກ່ອນ.

ມາດຕາ 44: ການແກ້ໄຂບັນຫາເມື່ອເກີດອຸປະຕິເຫດແຮງງານໃນເວລາເຮັດວຽກ

ຜູ້ຮັບຜິດຊອບການກໍ່ສ້າງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອຸປະຕິເຫດແຮງງານທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນທຸກກໍລະນີ ພ້ອມທັງ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກອຸປະຕິເຫດຢ່າງຮີບດ່ວນດ້ວຍຫລາຍຮູບການເປັນຕົ້ນ: ການຍົກຍ້າຍຄົນເຈັບ, ການ ປະຖິ້ມພະຍາບານ ແລະ ນຳສົ່ງຄົນເຈັບໄປໂຮງໝໍ ແລະ ການພົວພັນອື່ນໆ.

ມາດຕາ 45: ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫົວໜ່ວຍແຮງງານຕໍ່ການເກີດອຸປະຕິເຫດແຮງງານ

ເມື່ອເກີດມີອຸປະຕິເຫດໃນເວລາເຮັດວຽກ, ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຫລື ຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການຕ້ອງບັນທຶກອຸປະຕິ ເຫດແຮງງານໄວ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນ, ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ໄດ້ພັກວຽກແຕ່ໜຶ່ງວັນຂຶ້ນໄປແມ່ນໃຫ້ ເກັບກຳແລ້ວລາຍງານໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງແຮງງານທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບໃນແຕ່ລະເດືອນ. ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຮ້າຍແຮງ ຫລືເຖິງຂັ້ນເສຍຊີວິດຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງແຮງງານດ່ວນ ແຕ່ຊ້າສຸດບໍ່ໃຫ້ກາຍ ເຈັດວັນ ນັບແຕ່ເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດແຮງງານເປັນຕົ້ນໄປ ພ້ອມນັ້ນຫົວໜ່ວຍແຮງງານຍັງຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍຕ່າງໆຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ປະກາດ ໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຖ້າສະຖານທີ່ການກໍ່ສ້າງໃດບໍ່ມີບ້າຍເຕືອນ, ບໍ່ມີເຄື່ອງໝາຍທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ຖ້າມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ຫຼືໂຄງການທີ່ຮັບຜິດ ຊອບກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາ ແລະ ທາງແພ່ງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໜວດທີ XV

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 46: ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບການກໍ່ສ້າງທີ່ປະຕິບັດລະບຽບຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແຮງງານໃນສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງຢ່າງເຂັ້ມງວດຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆຈາກພາກສ່ວນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 47: ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບການກໍ່ສ້າງທີ່ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ ໃນສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໄໝຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດ ຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ກວດກາແຮງງານ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມກົດ ໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆຕາມແຕ່ລະກໍລະນີໜັກ ຫຼື ເບົາ.

ໝວດທີ XVI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 48: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກົມຄຸ້ມຄອງແຮງງານ, ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ, ຫ້ອງ ການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມເມືອງ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທຸກຂັ້ນ ແລະ ທຸກບໍລິສັດ, ວິສາ ຫະກິດກໍ່ສ້າງ, ຂົວທາງ ແລະ ສ້ອມແປງເຄຫະສະຖານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 49: ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດພາຍໃນ 90 ວັນນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ

ອ່ອນຈັນ ທຳມະວົງ